

РЕШЕНИЕ

№ 3942

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3015** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 39, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), във връзка с чл. 79, във вр. с чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на З. Л. Д. против писмо № 66-00-199 от 9.03.2022г на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията, обективиращо отказ за заличаване/изтриване на личните й данни, съдържащи се в публикувания учредителен акт на [фирма], раздел "Актуален учредителен акт" в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по заявление от 2.03.2022г

Твърди, че не е налице законово основание администраторът да обработва личните й данни, чрез публикуването им до неограничен кръг от хора. Не било налице законово правомощие АВ да указва на частни субекти да представят дружествени документи, недопустимо било търговецът-заявител да носи отговорност за дейностите по обработване, които били изцяло в компетентността на АВ, още повече, че няма норма която да задължава това трето лице да изпълни указанията дадени с процесното писмо. Навежда доводи за противоречие на чл.13 ал.9 с чл.2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ. Съществувала и техническа възможност да се заличат личните данни, съдържащи се в публикуваните дружествени документи. Моли да се отмени процесното писмо съдържащо отказ да се заличат /изтрият личните данни на жалбоподателката и да се задължи АВ да изтрие, заличи личните й данни. Претендира разноски.

Ответникът - Изпълнителният директор на Агенция по вписванията в

писмено становище и в с.з. чрез процесуалния си представител излага доводи за недопустимост на оспорването, евентуално за неоснователност. Сочил, че изцяло във фактическата власт на администратора- търговското дружество [фирма] е да спазва изискването на Регламента 2016/679 като представи заверен препис на учредителния акт за обявяване в ТР в който личните данни са заличени. Изцяло в задължение на администратора на лични данни – К. Е. е да спазва изискването на Регламента, като предостави на АВ файлове на документи съдържащи лични данни които не надхвърлят изискуемите по закон /чл.13 ал.6 изр второ от ЗТРРЮЛНЦ/. АВ била длъжна да обработи личните данни във вида в който са подадени по предвидения в нормативните актове ред. Претендира юриск. възнаграждение.

СГП не изпраща представител.

Административен съд, С.- град, като взел предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, приел за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заявление от 2.03.2022г З. Л. Д. е поискала личните ѝ данни, съдържащи се в публикувания учредителен акт на [фирма], раздел "Актуален учредителен акт" в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел да бъдат изтрети/ заличени по начин по който да не бъде идентифицирана пред трети лица. Посочила е също, че в случай, че бъде прието, че е предоставила личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то оттегля съгласието си личните ѝ данни да бъдат обработвани, чрез публикуването/ обявяването им в учредителния акт по партидата на [фирма], раздел "Актуален учредителен акт" до неограничен кръг от хора. Заявено е и искане да бъде изрично информирана за изтриването/заличаването на личните ѝ данни писмено на посочения в заявлението адрес за кореспонденция.

По повод депозираното заявление от 2.03.2022г, с процесното писмо изх. № 66-00-199/09.03.2022 г. изпълнителният директор на Агенция по вписванията е уведомил жалбоподателя, че при подаване на заявлението за вписване/обявяване по партидата на дружеството не е бил приложен препис от учредителния акт със заличени данни, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 6, от ЗТРРЮЛНЦ, като изцяло във фактическата власт на администратора-търговското дружество К. Е. е да спазва изискването на Регламент 2016/679 като предостави на АВ файлове на документи съдържащи лични данни които не надхвърлят изискуемите по закон /чл.13 ал.6 изр второ от ЗТРРЮЛНЦ/, тоест търговското дружество следва да приложи към заявлението препис от акта подлежащ на обявяване в ТР в който личните данни, освен тези които се изискват по закон, са заличени. В действителност по партидата на дружеството бил обявен учредителния акт съдържащ лични данни на жалбоподателката, като към подаденото заявление за вписване не е бил приложен препис от подлежащия за обявяване със заличени лични данни. С процесното писмо се указва на [фирма] да предприеме действия като представи в АВ препис от акта подлежащ на обявяване в ТР със заличени данни.

От писмо изх.№ ППН 01-265#1 от 16.04.2022г от КЗЛД се установява, че липсва висящо или приключило производство пред КЗЛД по същия спор и същите страни, което по арг. от чл.39 ал.4 ЗЗЛД е процесуална предпоставка за допустимост на жалбата.

Оспореното писмо по съществуващото си съставлява, обективира отказ да се извърши заличаване на лични данни по подадено заявление от 2.03.2022г Този отказ

засяга правата и законните интереси на заявителя, поради което подлежи на съдебен контрол. Доколкото е налице изрично волеизявление на административен орган, което е с неблагоприятен характер за жалбоподателя, то е налице правен интерес да обжалва акта. Оспореното писмо съдържа властническо волеизявление - отказ за заличаване лични данни. Предвид горното и с оглед разпоредбата на чл.140 АПК жалбата е допустима, подадена от активно легитимирано лице с правен интерес против акт подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Безспорно в обхвата на правомощията на изпълнителният директор на Агенцията по вписванията регламентирани с нормата на чл. 6, ал. 2 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията е да се произнесе по заявлението.

Жалбоподателката е сезирала Агенцията по вписванията с формулирано искане личните ѝ данни, съдържащи се в публикувания учредителен акт по партидата на дружеството [фирма] да бъдат изтрити/заличени по начин, по който заявителят да не бъде идентифициран пред трети лица. Така формулираното искане безспорно следва да се квалифицира като упражняване от страна на заявителя на правото му на изтриване на лични данни, изрично регламентирано в разпоредбата на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, съгласно който: "Субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрити с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

При упражняване на дейността си Агенцията по вписванията има качеството на администратор на лични данни и като такъв ги обработва по смисъла на чл. 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ сочи, че обстоятелствата и актовете по, ал. 1 се обявяват без информацията, представляваща лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.), с изключение на информацията, за която със закон се изисква да бъде обявена. В случая, обявеният акт е учредителен акт на еднолично дружество с ограничена отговорност.

С подаденото заявление жалбоподателят е упражнил правото да поиска изтриване на лични данни, като се е позовал на хипотезата на оттегляне на съгласие. Това както се посочи е изрично регламентирано в разпоредбата на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679. Административният орган обосновава отказа си с мотив, че той има

качеството на получател на данните и ги обработва във вида в който са подадени, и че заличаването на данните следва да се извърши по реда на регистърното производство с представянето на нов екземпляр на подлежащия на вписване акт със заличени от заявителя лични данни, съдържащи се в него. Регистърното производство обаче, и и производството по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 са две отделни административни производства, произтичащи при различни условия и ред.

Характерът и целта на регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ касаят регистрацията, воденето, съхраняването и достъпа до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, както и действието на вписванията, заличаванията и обявяванията в тях. То се развива между търговеца/юридическото лице и агенцията, и в него заявителя на обстоятелствата, подлежащи на вписване и на актовете, подлежащи на обявяване, са именно лицата, притежаващи качеството търговци, клонове на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и клонове на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел.

Жалбоподателят е подал заявлението си в личното си качество на субект на данни по смисъла на чл. 4, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 видно от изложените от него съображения, а не в качеството си на представляващ търговското дружество. В това си качество на субект на данните той разполага с правата по чл. 15 - 22 от Регламента, вкл. с цитираното по-горе по чл. 17, параграф 1. Процедурата по този параграф е самостоятелна и различна от регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ, каквито указания за неговата приложимост е дал административния орган за представяне препис от учредителния акт със заличени лични данни.

В производството по упражняване на правата по чл. 15 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 заявителят е субектът на данните. В този смисъл, по реда на ЗТРРЮЛНЦ, респ. по реда на регистърното производство не може да се упражни правото на изтриване на данни на основание Регламент (ЕС) 2016/679, без значение, че и в двата случая, Агенцията по вписванията е компетентният административен орган, пред който се развива съответното производство.

В чл. 13 ЗТРРЮЛНЦ е регламентиран редът за вписване, заличаване и обявяване. Законът не съдържа регламентация на случаите, в които физически лица поискат да упражнят правата си по чл. 17 от Регламента и това е логично, тъй като той съдържа уредбата на вписване, обявяване и заличаване на обстоятелства и актове за търговците и клоновете на чуждестранни търговци, юридически лица с нестопанска цел и клоновете на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел. Упражняване на правата на субекта на данни и задълженията на администраторите в тази връзка, са уредени в Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и в Регламент (ЕС) 2016/679. В оспореното писмо, обективиращо отказ за заличаване на лични данни на физическо лице, органът се е позовал на уредбата съдържаща се в ЗТРРЮЛНЦ, с каквото искане той не е бил сезиран. Администраторът на лични данни, каквато в случая е АВ, не е изпълнил задължението си по чл. 12 от Регламента да се произнесе по подаденото заявление. Всички доводи изложени в оспореното писмо и в отговора на жалбата се базират на правомощията на АВ в регистърното производство. Но тя не е била сезирана със заявление по този ред, за да се позовава на него. Сезирана е с искане на субект на данни за изтриване на свързаните с него лични данни по реда на Регламента, като в случая е без значение, че това лице е едновременно едноличен собственик на капитала и управител на [фирма]. Право да отправи такова искане има всеки субект

на данни, като физическо лице. В случай, че АВ, като администратор на лични данни е считала, че заявлението, с което е била сезирана не е отговаряло на изискванията на чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679, е имала възможност по общите правила на АПК, да поиска уточнение от заявителя. В оспореното писмо липсват каквито и да е факти, относими към заявлението, с което е била сезирана АВ. Същото няма и необходимото съдържание на произнасяне на администратор на лични данни по реда на чл. 12, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 по постъпилото до него заявление по чл. 17 от същия регламент. / В този смисъл Р № 61 ОТ 06.01.2022 Г. ПО АДМ. Д. № 7888/2021 Г., V ОТД. НА ВАС, Р № 7719 ОТ 28.06.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 1503/2021 Г., V ОТД. НА ВАС и др/

Според чл. 115, т. 3 от ТЗ във връзка с чл.114 ал.3 от ТЗ, учредителният акт, освен останалите, указани в нормата реквизити, следва да съдържа името, съответно фирмата и единния идентификационен код на съдружника. Тъй като в случая съдружникът /жалбоподателят/ е физическо лице, следва да бъде индивидуализиран само с име. Т.е., по силата на чл. 2, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ личните данни, подлежащи на обявяване, като законово изискуем реквизит на учредителния акт е името на съдружника.

В чл. 15-22 от Регламент (ЕС) 2016/679 са предвидени производства по реализиране на конкретни права от субектите на данни, част от които е и правото на изтриване по смисъла на чл. 17 от Регламента. Заявлението, с което е била сезирана Агенцията по вписванията е подадено от З. Д. не в качеството ѝ на представляващ дружеството, а в лично качество на субект на данни, който счита, че са налице обстоятелствата по чл. 17, параграф 1, б. "г", респ. б. "б. " от Регламент (ЕС) 2016/679. Поради това и предвид, че тази процедура е различна от регистърното производство не може да се задължава третото лице- [фирма] да представи заверен препис от учредителния акт със заличени лични данни. Правото на изтриване на личните данни на жалбоподателя не следва да се разглежда в контекста на регистърното производство по ЗТРРЮЛНЦ, и конкретно - на разпоредбите на чл. 13, ал. 6 и ал. 9 от с.з. Ако се приеме, че искането за заличаване на лични данни е изцяло обвързано от правилата, уреждащи процедурата по ЗТРРЮЛНЦ то би означавало, че упражняването на правото на субекта на данни (физическото лице З. Д.) да иска изтриване на свързаните с нея лични данни е поставено в зависимост от действието на друг субект / [фирма]/, осъществимо в рамките на друго производство - подаването на нов препис по реда на ЗТРРЮЛНЦ учредителен акт в който личните данни, които не се изискват по закон, са заличени. Подобно опосредено реализиране на правата на субектите на данни противоречи на принципите и нормите, въведени с Регламент (ЕС) 2016/679 с оглед целта за установяването на специален ред и условия за улесняване упражняването на правата на субектите на данни, по-специално на достъп до, коригиране или изтриване на лични данни и упражняване правото на възражение (съображение от преамбюла на Регламент (ЕС) 2016/679). Наред с това, ако се приеме, че заявеното от З. Д. искане за заличаване на отнасящите се до нея данни в публикувания учредителен акт следва да се извърши по определения в ЗТРРЮЛНЦ начин, това би довело до ситуация, в която когато се касае например за О. всеки следващ път, в който някой от останалите съдружници предяви същото искане, следва да се подава ново заявление за обявяване с приложен препис на подлежащия на обявяване акт със съответно заличените данни. При подобна ситуация би се оказало, че задълженията за съдействие и информиране, вменени на администратора на лични

данни, се изместват в тежест на самите субекти на данните, чиито права, освен всичко останало, се явяват подчинени на ред, поначало неприложим спрямо физически лица, които не са търговци. В този смисъл О № 8572 ОТ 01.07.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 5343/2020 Г., V ОТД.

Като е постановил отказ да разгледа подаденото заявление по реда и на основание Регламент (ЕС) 2016/679, като вместо това административният орган е дал указания за предприемане на процедура по реда и на основание ЗТРРЮЛНЦ, изпълнителният директор на Агенцията по вписванията е постановил незаконосъобразен отказ, който следва да бъде отменен.

За пълнота на изложението и във връзка с наведените доводи в жалбата следва да се отбележи, че при анализ на разпоредбата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, се стига до извод, че така въведената с тази разпоредба законова презумпция, противоречи на разпоредбите на чл. 4, т. 11 и чл. 6, т. 1, б. "а" от Регламент (ЕС) 2016/679. В нормата на чл. 4, т. 11 от Регламента е дадено легално определение на понятието "съгласие на субекта на данните", което означава всяко свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено указание за волята на субекта на данните, посредством изявление или ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието му свързаните с него лични данни да бъдат обработени. Анализът на така даденото определение обосновава извод, че съгласието на субекта на данните не може и не следва да бъде презумирано, какъвто смисъл е вложен в нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ. Нормата на чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ поставя в невъзможност администратора на лични данни - в случая Агенцията по вписванията да изпълни задължението си, вменено с разпоредбата на чл. 7, т. 1 от Регламента, съгласно която, когато обработването се извършва въз основа на съгласие, администраторът трябва да е в състояние да докаже, че субектът на данни е дал съгласие за обработване на личните му данни. Тази невъзможност се предполага и предвид обстоятелството, че в повечето случаи подлежащите на вписване обстоятелства се подават от лица, различни от субекта на данни. С оглед на това и предвид обстоятелството, че подлежащия на вписване акт се подава обичайно от трето лице, носителят на данни обективно е поставен в невъзможност да изрази конкретно, информирано и недвусмислено волята си, посредством изявление или действие. Съобразявайки посочените обстоятелства, съдът намира, че представянето на учредителния акт за обявяване, без заверен препис от същия със заличени данни, не може да бъде прието като ясно потвърждаващо действие, което изразява съгласието на определено лице, свързаните с него лични данни да бъдат обработени, каквото съдържание е въведено с цитираното определение на чл. 4, т. 11 от Регламента. Същевременно задължение на администратора на лични

данни е да спазва забраната по чл.2 ал.2 от ЗТРРЮЛНЦ.

Предвид изложено, настоящият съдебен състав намира, че в случая не е налице "съгласие на субекта на данните" по смисъла на легалното определение, дадено в Регламента, поради което и обработването на личните данни на жалбоподателя от страна на Агенцията по вписванията не съставлява законосъобразност на обработването по смисъла на чл. 6 от Регламента. В случай, че съгласието на субекта на данните не е изразено недвусмислено, то обработването им е незаконосъобразно по арг. от чл.6 и чл.7 т.2 от Регламента.

Отказът за изтриване/заличаване на личните данни на жалбоподателката или поставянето на условия за извършване на това действие, противоречи на разпоредбите на чл. 7, т. 3, пр.1 и чл. 17, т. 1, б. "б.", пр.1 от Регламента. Посочените норми от Регламента указват възможността и правото на субекта на данни да оттегли съгласието си по всяко време и да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне. Администраторът е задължен да ги изтрие без ненужно забавяне.

В случая е подадено нарочно заявление от 2.03.2022г с което жалбоподателят изрично и недвусмислено е заявил искане за изтриване/заличаване на личните му данни от обявения учредителен акт, като именно в съответствие с чл. 7, т. 3, пр.1 и чл. 17, т. 1, б. "б. ", пр.1 от Регламента, жалбоподателят е заявил, че в случай, че бъде прието, че е предоставил личните си данни на основание чл. 13, ал. 9 от ЗТРРЮЛНЦ, то заявява оттегляне на съгласието, личните му данни да бъдат обработвани, чрез публикуването/обявяването им в учредителния акт по партидата на дружеството раздел "Актуален учредителен акт" до неограничен кръг от хора. Независимо от така заявеното безпротиворечиво и категорично оттегляне на съгласие, ответникът в нарушение на задълженията си по чл. 17, т. 1, б. "б. ", пр.1 от Регламента да изтрие без ненужно забавяне личните данни е постановил оспорения отказ. Нормата на чл. 17, т. 1, б. "б. ", пр. 1 от Регламента, въвежда задължение за извършване на определени действия за администратора на данни, а не за субекта на данни.

Предвид горното и в съответствие с цитираните разпоредби на чл. 17, т. 1, б. "б. ", пр.1 от Регламента се обосновава извод, че З. Д., след като изрично е оттеглила своето съгласие, е заявила искане за изтриване/заличаване на личните ѝ данни, обявяването на които не е изискуемо със закон. В този смисъл, администраторът е бил задължен да изтрие личните данни без ненужно забавяне. Като не е изпълнил това свое задължение, администраторът на лични данни - Агенция по вписванията е постановил

незаконосъобразен отказ, който следва да бъде отменен, а преписката да се изпрати на ответника за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 628 от Гражданския процесуален кодекс съдът прави запитване до Съда на Европейския съюз, когато тълкуването на разпоредба от правото на Европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото. Запитване може да бъде направено при неяснота относно тълкуването на приложимите разпоредби на правото на Европейския съюз, относими към конкретния правен спор. Преюдициалното запитване следва да има за предмет тълкуване на конкретна общностноправна норма в контекста на определена националноправна уредба, за да се установи въз основа на това тълкуване противоречието на националното право с норми на европейското право. П. от същото ще е неприлагане на противоречащата националноправна уредба по конкретното дело. В процесният случай нито един от формулираните въпроси не касае установяване противоречие на националното право с норми на европейското право, а се иска тълкуване от СЕС на правни въпроси. По отношение на относимите в случая общностни норми, съдът не констатира да е налице неяснота при тълкуването им, значението и смисълът на разпоредбите са ясни и не будят съмнение.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и по арг. от чл.143 ал.1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 10 лв. д.т. Няма ангажирани доказателства за сторени други разноски, вкл и за адв. възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо № 66-00-199 от 9.03.2022г на Изпълнителния директор на Агенция по вписванията, обективиращо отказ за заличаване/изтриване на личните данни на З. Л. Д., съдържащи се в публикувания учредителен акт на [фирма], раздел "Актуален учредителен акт" в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел по заявление от 2.03.2022г.

ИЗПРАЩА преписката на Агенция по вписванията /администратора на лични данни/, за изпълнение на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящото решение в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на З. Л. Д. за отправяне на преюдициално запитване до СЕС.

ОСЪЖДА Агенция по вписванията да заплати на З. Л. Д. сумата от 10 лева разноси по делото.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му, а в частта му имаща характер на определение не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: